

## ROZHLADY

TIBOR ŠTASTNÝ

### JOZEF DEKRET — PRIEKOPNÍK RACIONÁLNYCH METÓD V NAŠOM LESNÍCTVE.

(K 180. výročiu narodenia)

Prénikavý rozvoj nášho národného hospodárstva núti nás i na poli lesníctva — vzhľadom na dlhodobý charakter tohto výrobného odvetvia — skúmať jeho históriu, hľadať v nej a poznať príčiny kladných i záporných momentov, ktoré sa uplatňujú v našej súčasnej praxi. Znamená to vlastne odkrývať základy našej lesníckej vedy, jej histórie, rozvíjať ich a na nich budovať. Vzhľadom na naše špecifické pomery azda nie je potrebné zvlášť zdôrazňovať potrebu vytvorenia našej špeciálnej lesníckej vedy, zameranej na zvláštne potreby lesného hospodárstva u nás.

Možno bez zveličovania tvrdiť, že dejiny nášho lesníctva, teórie i praxe, nie sú chudobné. Veď práve základy racionálneho lesného hospodárstva, podložené vedecky, na Slovensku položil takmer pred poldruha storočím muž, ktorého 180. výročie narodenia si pripomíname a ktorého celoživotné dielo sa stalo bohatým prameňom skúseností, z ktorých môže čerpať naša súčasná veda aj prax.

\* \* \*

Jozef Dekret sa narodil 12. júla 1774 v Dobroči pri Brezne.<sup>1</sup> Jeho otec bol drevorubačom, neskôršie sa stal dozorcom na hrabliach (zariadenie na rieke na zachytávanie plaveného dreva). Po skončení nižšieho gymnázia v Brezne stáva sa mladý Dekret ako trinásťročný bezplatným

<sup>1</sup> Tomcsányi Gy., *A garammenti kincstári erdőkben alkalmazott szállítási rendszer ismertetése*. B. Bystrica 1895. Kaán K., *Decrett József élete és erdőgazdasági tevékenysége 1774-1841*. Erdészeti lapok 1912; Barták J., *Z minulostí štátneho lesného hospodárstva v okolí B. Bystrice a Starých Hôr*. B. Bystrica 1929. Kavuljak A., *Dejiny lesníctva a drevárstva na Slovensku*. Bratislava 1942; Drobá L., *Jozef Dekret, najvýznamnejší slovenský lesník*. Technický obzor slovenský, roč. VI. č. 12.; Jančík A., *Jozef Dekret-Matejovie*, Poľana roč. 1953, č. 1. Štastný T., *Jozef Dekret-Matejovie, revolučná postava našej lesníckej histórie*. Poľana roč. 1953 č. 1. Štastný T., *Dekretov boj o zostavenie devastácie horehronských lesov a ich postupnú cieľavedomú obnovu*, rkp. Svoboda P., *Život lesa*, Praha 1952. Černý V., *František de Paula Dušek* (Duschek), Cs. les. roč. 1945.

lesným praktikantom v Bystrici, avšak ešte v tom istom roku odchádza ako figurant k vymeriavacím prácam, ku ktorým dal podnet Jozef II. Jeho nadanie sa prejavilo výrazne už tu a po dvoch rokoch vykonáva tieto práce celkom samostatne. Potom odchádza k otcovi na výpomoc do Dobroče, ale onedlho je preložený do Boce, odtiaľ do Tisovca a neskôr do Brezna. Postupujúc rýchle v služobných hodnostiach, vystriedal ešte pôsobistia v Bystrici, v Polhore a opäť v Bystrici, až konečne roku 1808 bol vymenovaný za lesného pojazdného v Brezne.

V tejto funkcii sa púšťa do samostatných odborných podujatí a využívajúc skúseností z prvých rokov svojej lesníckej praxe pri jozefinských vymeriavacích prácach 1787—89, rieši osadnícku otázku na handloch, pričom zameral 38.000 jutár lesnej pôdy. Na základe týchto prác zostavil roku 1811 tzv. „Handelskú konštitúciu“, v ktorej okrem iného sa otvorene postavil proti ožobračovaniu lesného robotníka banskou komorou, formujúc v nej nielen jeho povinnosti, ale aj práva voči „vrchnosti“.

Keď sa roku 1814 náhle uprázdnilo miesto komorného lesmajstra v Banskej Bystrici, bol touto dôležitou funkciou pri obhospodarovaní a správe lesov na Pohroní poverený Jozef Dekret. Táto funkcia mu bola zverená v dôsledku jeho výsledkov v praxi a jeho bohatých skúseností i vedomostí.

V lesníckej vede bol Dekret samoukom. Najmä za svojho pôsobenia v Bystrici r. 1807 preštudoval niekoľko náučných lesníckych spisov, najmä „znamenitého pruského Burgsdorfa“,<sup>2</sup> a na tomto teoretickom podklade začal svoje pokusy so sejbou a sadbou.

Keď roku 1809 a opätovne roku 1812 koná pochôdzku horehronskými lesmi význačný český lesník František Dušek ako hlavný budínsky inšpektor (pod ktorého pôsobenie patrilo celé Slovensko), stretáva už Dekreta ako uznávaného odborníka v umelej obnove, plného elánu pre ozdravenie spustošených horehronských porastov. Po svojom návrate Dušek upozorňuje vo svojej zpráve na Dekretove schopnosti a keď sa neskôr uprázdňuje miesto komorného lesmajstra v Bystrici, osobne sa pričíní o to, aby táto funkcia bola zverená Dekretovi. Dušek v návrhu síce podotýka, že lesmajsterské miesto malo byť obsadené kvalifikovanou silou s vysokoškolským vzdelaním, ale pretože ani jeden z absolventov Lesníckej akadémie v Štiavnicí nemôže sa čo do teoretických a praktických schopností vyrovnáť autodidaktovi Dekretovi a chýba im aj dokonalá znalosť miestnych pomerov, odporúča za lesmajstra Dekreta.<sup>3</sup>

Na novom pôsobisku mal Jozef Dekret možnosť nehatene rozvinúť a postupne cieľavedome uskutočňovať všetky plány nielen na zavádzanie racionálneho lesného hospodárstva, ale aj veľkorysé podujatia na ozdravenie veľkých rozlôh devastovaných lesov. Dekret zo svojej strany využil všetky možnosti na realizovanie svojich predsavzatí. Svojimi priekopníckymi metódami ďaleko predstihol svoju dobu, ktorá ani nevedela dostatočne oceniť jeho celoživotné dielo a po päťdesiatročnej namáhavej les-

<sup>2</sup> 164-455-1809, Pôdohosp. archív Radvaň (ďalej PAR).

<sup>3</sup> Tamže.

níckej službe, naplnenej tvrdým zápasom o záchranu lesov Pohronia, odchádza do výslužby nepochopený a zaznávaný.

Dekret aj vo výslužbe pracoval takmer do poslednej chvíle. (Napri. v auguste 1840 vypracoval detailný projekt na stavbu vysokej pece v Polhore.)<sup>4</sup> V auguste 1840 bol chorobou pripútaný na lôžko. Zomrel 18. januára 1841 na zápal pľúc a bol pochovaný na bystrickom cintoríne.

Z odstupu celého storočia s hrdosťou konštatujeme, že Dekretova odborná koncepcia bola správna. Naše súčasné lesné hospodárstvo sa uberať tým smerom, ktorý začal on raziť pred poldruha storočím.

Účinkovanie Jozefa Dekreta spadá do prvej polovice XIX. stor. Bolo to obdobie poslednej fázy feudálneho spoločenského poriadku u nás, ktorý sa zmietať v ťažkej kríze. Nevoľnícka práca, na ktorej sa zakladá súčasná ekonomika na Slovensku, bola už očividne neproduktívna. Ľud je krajne nespokojný a búri sa (východoslovenské sedliacke povstanie roku 1831 a iné drobnejšie povstania). Okrem toho Slovensko boľo priamo i nepriamo vtiahnuté do napoleonských vojen a finančná kríza, ktorá prepukla roku 1811 vo Viedni, zasiahla rozvratne aj Slovensko.

Na druhej strane sa však už od polovice XVIII. stor. začína na Slovensku stále viac a viac rozmáhať kapitalistická výroba. Vzniklo niekoľko veľkých i celý rad menších manufaktúr, oživuje a stále vzrastá banská výroba, najmä ťažba železnej rudy. Ťažbu železnej rudy a výrobu železa u nás urýchlili značne aj napoleonské vojny. V tejto dobe pracovali na Pohroní vysoké pece v Lubietovej, v Ponikách, Polhore a na Troch vodách. V Ponikách okrem vysokej pece pracovali dva železné hámre, na okolí Banskej Bystrice sedem hút, resp. hámrov (v blízkosti mesta jedna medená, jedna strieborná a jedna medená huta, ďalšie v Tajove, na Starých Horách, v Španej Doline a kováčska dielňa na zbrane vo Sv. Jakube). Vyššie pri toku Hrona boli železné hámre v Moštenici, v Jaseni, vo Vajskovej, v Bystrej a železný hámor v Hronci. Rozvoj banskej výroby a železiarstva mal za následok nebyvalé a rapidne zvyšovanie spotreby dreva (pri spracovaní železnej rudy sa používalo drevené uhlie.) Dochádza k rozsiahlej devastácii a bezhlavej exploatacii lesov na veľkých plochách, a to bez ohľadu na obnovu porastov. Veľkou prekážkou prirodzenou cestou vznikajúceho lesného porastu bola aj nevyriešená otázka lesnej pastvy, ktorou sa ničil náhodile vznikajúci porast. Začína sa preto počítovať nedostatok dreva. Táto kríza zasiahla na začiatku XIX. stor. nielen Uhorsko, ale celú Európu vôbec. Súčasne však podnietila záujem vedcov i národohospodárov o zavádzanie nových racionálnych metód v lesnom hospodárstve. Jedným z týchto priekopníkov bol aj Jozef Dekret-Matejovíc.

Od devastácie neboli ušetrené ani lesné porasty na Pohroní. Pri Dekretovom nástupe ťažilo sa na 147.707 jutrách 85 670 ha 100.000 kub. siah (682 tis. m<sup>3</sup>),<sup>5</sup> čo predstavovalo prinajmenej 73% preťažby ročného etátu bez obnovy porastov. Pretože sa rúbalo na rozsiahlych plochách a spracovanie a preprava takého veľkého množstva takmer úplne zaneprázdňovali nepočetný lesný personál, ktorý okrem toho nebol odborne vzdelaný, nebolo ani možné zavádzať umelú obnovu. Spomínané množstvo

<sup>4</sup> 136-2/736-1840, PAR.

<sup>5</sup> 164-455-1809, PAR; 33-493-1833, PAR.

vyrúbaného dreva — 100 tisíc kub. siah — mohlo sa narúbať na ploche 1000 jutár. Tieto z uvedených príčin ostávali nezalesnené, holé rúbaniská. Na pozadí tejto ohromnej exploatacie slovenských lesov, podnecovanej ziskuchtivou kolonizátorskou politikou Viedne, vystupuje nám do popredia záslužná činnosť Jozefa Dekreta i pre naše dnesné lesné hospodárstvo. Sám Jozef Dekret si uvedomoval význam svojej práce pre budúce pokolenia. Keď hodnotí výsledky svojej činnosti do roku 1830, hovorí: „Na základe týchto výsledkov môže mať každý z nás to uspokojenie, že sme tieto kultúrne práce pre nasledujúce pokolenia správne vykonali a nerobili sme tak ako naši predkovia, že sa o obnovu lesov vôbec nestarali.“<sup>6</sup>

Najväčšou úlohou, ktorá stála pred Dekretom, bol problém umelej i prirodzenej obnovy lesných porastov, ďalej nevyhnutnosť zníženia etátu a konečne zavedenie nových ťažobných spôsobov. Význam týchto úloh si Jozef Dekret uvedomoval. Aby ich však úspešne mohol uskutočniť, musel urobiť ďalekosiahle opatrenia. Upravil predovšetkým osadnícke pomery a zlepšil sociálne opatrenie lesného robotníctva. Ako sme už spomenuli, už roku 1808 ako lesný pojazdný v Brezne vypracoval „Handelskú konštitúciu“ a dbal, aby sa dodržiavala. Keď sa stal lesmajstrom, rozširuje niektoré zásady tejto konštitúcie na celú oblasť pohronských lesov. Jozef Dekret ako lesmajster rozšíril ďalej počet lesného personálu a staral sa o jeho systematické školenie.<sup>7</sup> Túto odbornú výchovu svojich podriadených uskutočňoval najprv osobne pri pochádzkach porastmi. Neskôr, od roku 1818, zostavuje písané inštrukcie. Do nich vložil všetky poznatky vtedajšej lesníckej vedy. Tieto inštrukcie sú jasným dokladom Dekretovej vysokej odbornosti. Pre zaujímavosť uvedieme z nich niekoľko príkladov:<sup>8</sup>

Rúbať je dovolené len v zime. Ťažbu v inom období kvalifikuje ako priestupok. Nariaďuje tzv. košíkovaním páliť na uhlie všetky ťažobné zvyšky, ktoré pri manipulácii ostávajú na rúbaniskách. Na košíkovanie treba upotrebiť aj prebierkový materiál, čím sa podstatne zvýšil výnos a bolo možné takto znížiť etát v mýtnych porastoch. Haluzina sa musela na rúbaniskách pozbierať, čo bolo nielen cieľavedomým opatrením na podporu prirodzenej obnovy, ale znižovalo sa tým aj nebezpečenstvo lesných požiarov. Tak napr. počas suchého roku 1834 z celkového počtu 29 požiarov komorných lesov boli len dva požiare v lesoch spravovaných Dekretom. Z jeho inštrukcií vysvitá, že počas suchých rokov starostlivo organizoval protipožiarnu službu.<sup>9</sup>

Zavádzal ďalej novú sortimentáciu dreva, ktorá popri ponechávaní nízkych pňov značne prispela k hospodárnejšiemu narábaniu drevnou surovinou. Od roku 1825 pri uskutočňovaní ťažobných prác zavádza do našich lesov pokrokový výrobný nástroj — ručnú pílu. Novota sa ťažko ujímala. Keď sa zdalo, že sa nový spôsob stínania neujme, povolal drevorubačov zo Štajerska, odborne narábajúcich s pílou. Medzi nimi a našimi robotníkmi, používajúcimi len sekery, zaviedol súťaženie. Pretože sa

<sup>6</sup> 121-21/1078-1830, PAR.

<sup>7</sup> Pozri pozn. 6.

<sup>8</sup> 72-43/187-1838, PAR.

<sup>9</sup> W/3-320 až 7059/1834; Ústredný bankský archív Banská Štiavnica (Ďalej ŪBA).

s pílou dosiahli presvedčivé úspechy, skupina našich drevorubačov uznala prednosti nového spôsobu stínania stromov a takto sa mu podarilo zlomiť konzervativizmus nášho drevorubača. Dekretovi záležalo na tom, aby sa tento hospodárny (pri stínaní a manipulácii sekerou odpadlo mnoho cennej hmoty) spôsob stínania u nás čím skôr udomácnil. Preto zavádza pre drevorubačov pracujúcich s pílou vyššie mzdy, ktoré udržal i proti zamietavému stanovisku nadriadených úradov.

Stínanie pílou malo značné prednosti aj z hľadiska úrazovosti. Pri stínaní sekerou sa totiž kmene kužeľovite obsekávali a pri hustejšom zápoji a silných kmeňoch najmä v čase vetra nebolo v okamihu pádu stromu možné predpokladať istejšie smer pádu, a tak dochádzalo k častým úrazom, ktoré po zavedení píly boli do značnej miery zamedzené. Od spomínaného letopočtu sa datuje používanie píly na Slovensku.

Dekret sa veľmi pričínil o to, aby ozdravil preťažené lesy v okolí samotného mesta Bystrice, ktoré sa nachádzali v úbohom stave. Tak napr. podľa taxačného operátu z roku 1839 lesy v okolí Starých Hôr na rozlohe 10.406 jut. vykazujú len 1% mýtnych porastov podľa plochy.<sup>10</sup> Pritom však treba poznamenať, že toto územie je veľmi členité a možno predpokladať, že aj spomínané 1% mýtnych porastov sa nemohlo vyťažiť pre ich nedostupnosť dopravnými prostriedkami. Tejto domnienke nasvedčuje tiež Dekretova zpráva z pochôdzky lesmi v okolí Bystrice, Tájova a Harmanca, podľa ktorej v týchto lesoch nebolo možné vyznačiť už ani stavebné drevo pre poddaných, ba dokonca na mnohých miestach prestalo sa pre nedostatok dreva páliť uhlie.<sup>11</sup>

Aby Dekret zamedzil ďalšiu devastáciu lesov v okolí Bystrice a aby nemuseli byť ťažené nezrelé porasty, presunul roku 1825 ťažbu do oblasti Čierneho Hrona, kde sa v jeho dobe rozprestierali ešte nedotknuté pralesy.<sup>12</sup> Že oblasť breznianskych handlov disponovala takými značnými zásobami dreva, potvrdzujú aj údaje hospodárskej osnovy z roku 1859, podľa ktorej v Hronci v hospodárskej triede A percentuálne vekové zastúpenie porastov podľa hmoty nad 100 rokov bolo 72,5%, v hospodárskej triede B 71,2% a v Kráme 43,4%.<sup>13</sup>

Aby sa však mohlo v týchto pralesoch ťažiť, bolo potrebné zdokonaľiť systém vodnej dopravy. V XVI. stor. Vlkom Hohenwerterom zriadená vodná doprava z breznianskych handlov začas vyhovovala. Aby sa mohlo zabezpečiť plavenie väčšieho množstva dreva po Hrone, ako to vyžadovala zvýšená potreba banských podnikov, aj v suchých obdobiach, bolo potrebné väčšie množstvo plávkovej vody. Dekret preto navrhol postaviť tri veľké nádrže, jednu v údolí Vidrova a dve ďalšie v Kamenistom údolí.<sup>14</sup> Plynulú ťažbu pralesov a otázku pracovných síl hodlal riešiť osídlením Turník alebo Zákluk. Pri ťažbe týchto pralesov sa šetrne zaobchádzalo a prihliadalo sa tu už na obnovu rúbanísk prirodzenou cestou, lebo Dekret mal už v tomto smere bohaté skúsenosti. Takto sa mu skutočne

<sup>10</sup> 50- fasc. — 1839, PAR.

<sup>11</sup> 72-43/187-1838, PAR.

<sup>12</sup> 132-13/218-1838, PAR.

<sup>13</sup> 156/a — fasc. — 1859, PAR.

<sup>14</sup> 30-86/3624-1826, PAR.

podarilo do značnej miery odbremeniť bystrické lesy, lebo pralesy Čierneho Hrona zásobovali banský priemysel Pohronia až na 40%.

Obdobný problém zásobovania hutných závodov vzdialených od toku Hrona, ktorým sa nedostávalo plaveného dreva z handlov (Staré Hory, Špania Dolina), riešil Dekret tým spôsobom, že po dohode s likavsko-hrádockým panstvom presunul ťažbu roku 1829 do oblastí Liptovskej Osady, Revúcej a Korytnice. Hoci financovanie dopravy dreva bolo povinnosťou bystrického lesného úradu, Dekret dosiahol to, že zvýšené náklady, vzniknuté diaľkovou dopravou cez Šturec, hradili si banské podniky samy.

Uvedenými opatreniami sa podarilo Dekretovi zaviesť vhodnejší spôsob ťažby, hospodárnejšie využiť hmotu, odbremeniť ešte nezrele porasty a takto ich zachrániť pre budúcnosť a znížiť celkovú ročnú ťažbu v komorných lesoch Pohronia na 70,000 kub. siah.<sup>15</sup> Analogickými prepočtami a úvahami ako pri vypočítavaní preťažby značí toto zníženie preťažby o 53%, takže Dekretovým pričinením sa stínalo len o 23% viac normálneho etátu.

Zhubné účinky devastácie usiloval sa zmierňovať nielen znížením ročného etátu, ale aj obnovou vyťažených porastov a zalesňovaním devastovaných plôch. I na tomto poli umelej a prirodzenej obnovy sa dopracoval prenikavých úspechov. Pôda pre rozvinutie týchto rozsiahlych zalesňovacích prác bola už čiastočne pripravená okolnosťami, ktoré sa okolo tohto problému vytvorili už v predchádzajúcich rokoch.

Devastácia lesov koncom XVIII. stor. dosahovala aj na Pohroní vrchol. Nedostatok dreva sa pociťoval v každom odvetví vtedajšieho hospodárstva. Ale náprava neprichádzala. Až roku 1807, keď sa sťažnosti o nerozumnom ťažení dreva dostali až na uhorský snem, začalo sa pomýšľať na konkrétnejšie opatrenia. Nariadením Františka I. bolo Uhorsko rozdelené na 5 inšpektorátov, ktoré majú dozerať na konsolidačné nariadenia o hospodárení v lesoch. Slovensko patrilo pod inšpektorát budínsky, ktorý bol zároveň dozorným orgánom nad ostatnými 4 inšpektorátmi. Predstaveným tohto inšpektorátu sa stáva Čech František Dušek, ktorý do Budína prichádza z Radovesnice (sev. Čechy). Je nadšeným propagátorom umelej obnovy. Na ozdravenie lesného hospodárstva pripravoval Dušek rozsiahly zalesňovací program.

Inšpektoráty, vzhľadom na naliehavosť úloh stojacich pred nimi, začínajú aktívne pôsobiť už v roku svojho zriadenia. Tak sa dostáva prvá komisia na Slovensko už roku 1807, vedená Majláthom a Drevenyákom, do oblastí Bystrice a roku 1809 tzv. Garabova do oblastí Brezna. Obidve komisie vykonávajú pochôdzky horehronskými lesmi a zápisnične zachytávajú ich neblahý stav. Podľa obsiahlych správ komisii si už aj nariadené úrady uvedomujú naliehavosť zalesňovacích podujatí a poskytujú Dekretovi pre tento účel značné finančné úhrady. Takto mohol Dekret v plnej miere uplatniť svoje zalesňovateľské ciele.

Samotné prípravné práce s obnovou začína v období pochôdzok Garabovej komisie v okolí Brezna roku 1809. Najprv koná J. Dekrét rozsiahle pokusy so sejbou a sadbou. Za celých 5 rokov do roku 1813 skúša

<sup>15</sup> 126/15566-1834, PAR.

rôzne spôsoby zalesňovania a keď sám nadobudne určité skúsenosti, zasväčuje do týchto úkonov postupne aj svoj personál. Plynulosť zalesňovacích prác si dôkladne zabezpečí. Uskutočňuje zber na stojatých strohoch,<sup>16</sup> úzkostlivo dbá na prevenciu semien a na čas zberu. Pre prípad neúrodných rokov zbierajú semeno do zásoby a na jeho uskladnenie sa zriaďujú priestranné sklady a 605 siah so zimnými luštiarňami v Ulmanke, vo Sv. Ondreji a v Štiavničke. Aby zvýšil produkciu semena, zriaďuje ešte 42 prenosných luštiarní na slnečné teplo, rozostavené po celom údolí Hrona.<sup>17</sup> Keď skladové priestory pre šušky nedostačujú, podáva návrh na vybudovanie ďalších dvoch luštiarní v obvode breznianskych handlov (Benuš a Č. Balog). V snahe zmechanizovať práce pri lúštení sám Dekret podáva návrh na lúštiaci stroj.<sup>18</sup> Vylúštené semená sa vysievajú do rozsiahlych semenísk a od roku 1813 do oplotených lesných školiek.<sup>19</sup>

Intenzita Dekretových zalesňovacích prác dosahuje vrchol v rokoch 1820-30, keď priemerne ročne zalesňuje 350 jutár. Táto jeho tvrdá práca bola korunovaná úspechom, podarilo sa mu vrátiť na 4000 ha lesnej pôdy presne 6796 jutár = 3942 ha. Na tomto mieste treba vyzdvihnúť jeho veľkú odbornosť, ktorá sa prejavila v tom, že pri týchto prácach používal prípravnú drevinu, hlavne brezy,<sup>20</sup> ktorá zalesňovacia technika sa v širšom rozsahu začala používať až v súčasnej dobe.

Ale Dekret sa dopracoval významných úspechov nielen v umelej obnove, ale aj v prirodzenej. Aby mohol dosiahnuť prirodzené zmladenie, prechádza od rozsiahlych holorubov k okrajovým rúbaniam s ponechávaním semenných výstavkov. Bol to na ten čas veľmi pokrokový spôsob obhospodarovania. Podľa prepočtov na základe početných archívnych spisov môžeme s istotou tvrdiť, že takto obnovil 6000 ha, čím Dekreta môžeme právom pokladať u nás nielen za zakladateľa umelej obnovy, ale aj prirodzenej.

No Dekretove priekopnícke práce nenašli zaslúženého uznania, ba naopak, bol obvinený z neekonomického uskutočňovania zalesňovacích prác. Jeho nadriadení boli toho náhľadu, že používanie prípravných drevín pri zalesňovaní vyžaduje zbytočné finančné obete, ba že je dokonca nezmyslom. Z obrany, ktorou odpovedal na obvinenia vznesené proti nemu, cítiť skalopevné presvedčenie o správnosti jeho odborných zásad: „Každý iný by sa bol za tieto kultúrne práce (zalesňovanie, pozn. aut.) pre potomstvo niekoľkokrát uchádzal o remuneráciu, ale miesto toho ja beriem do hrobu svoje vnútorné presvedčenie, že som riadne konal svoju službu pre banícke potomstvo, *následkom mojej práce zanechávam pozoruhodný skvost* a som presvedčený, že som si tým všetkým pripravil zaslúžený pokoj v hrobe.”<sup>21</sup>

<sup>16</sup> W 134-3244-1811, ÚBA; 126-4/124/334-1834, PAR.

<sup>17</sup> 120-21/814-1830, PAR; 121-12/949-1830, PAR.

<sup>18</sup> W/59-2721-1814, ÚBA.

<sup>19</sup> W/5254-1813, ÚBA

<sup>20</sup> 121-21/1078-1830, PAR.

<sup>21</sup> Pozri sign. pod pozn. 20.

Na komorno-grófskom úrade v Štiavnicí sa nenašiel ani jeden odborník, ktorý by bol vedel obhájiť jeho postup pri zalesňovaní a prirodzenej obnove. Chápali ho len tí najpovolanejší odborníci, cudzinci, profesori lesníckej akadémie v Štiavnicí, prof. Wilckens a prof. Feismantel. S jeho pokrokovým snažením sa dnes plne stotožňuje i naša súčasná lesnícka veda a prax opierajúca sa o biologické princípy, ktoré našli také výrazné uplatnenie u Dekreta.